

Datum van inontvangstneming : 07/09/2018

Geanonimiseerde versie

Vertaling

C-458/18 – 1

Zaak C-458/18

Verzoek om een prejudiciële beslissing

Datum van indiening:

12 juli 2018

Verwijzende rechter:

Administrativen sad Sofia-grad (Bulgarije)

Datum van de verwijzingsbeslissing:

5 juli 2018

Verzoekende partij:

GVC Services (Bulgaria) EOOD

Verwerende partij:

Direktor na Direktsia „Obzhalvane i danachno-osiguritelna praktika” Sofia

BESLISSING

Nr. 4210

5 juli 2018

ADMINISTRATIVEN SAD (bestuursrechter)

Sofia-grad (stad Sofia)

[OMISSIS]

5 juli 2018

[OMISSIS]

De procedure wordt gevoerd overeenkomstig de artikelen 156 tot en met 161, gelezen in samenhang met artikel 83, lid 4, van de Danachno-osiguritelen

protsesualen kodeks (wetboek van rechtsvordering in belasting- en socialezekerheidszaken; hierna: „DOPK”).

De procedure betreft een beroep dat GVC Services (Bulgaria) EOOD heeft ingesteld tegen navorderingsaanslag nr. R-29002917004916-091-001/01.12.2017, zoals gewijzigd bij rectificatieaanslagen nrs. P-29002917210282-003-001/07.12.2017 en P-29002917224182-003-002/22.12.2017, van de belastingautoriteiten van de Teritorialna direktsia Sofia na Natsionalnata agentsia za prihodite (regionale directie van het Nationaal Agentschap voor overheidsinkomsten van Sofia).

Naar het oordeel van de Administrativen sad Sofia-grad (bestuursrechter van de stad Sofia; hierna: „Administrativen sad”) is voor de beslechting van het geding uitlegging van het Unierecht noodzakelijk, meer bepaald van artikel 2 van richtlijn 2011/96/EU van de Raad van 30 november 2011 betreffende de gemeenschappelijke fiscale regeling voor moedermaatschappijen en dochterondernemingen uit verschillende lidstaten. Derhalve acht de Administrativen sad het nuttig het Hof te verzoeken om uitlegging van de op deze zaak van toepassing zijnde bepaling.

[OMISSIS]

Partijen

- 1 Verzoekende partij: GVC Services (Bulgaria) EOOD [OMISSIS] [Or. 2]
- 2 Verwerende partij: Direktor na Direktsia „Obzhalvane i danachno-osiguritelna praktika” Sofia pri Tsentralnoto upravlenie na Natsionalnata agentsia za prihodite (directeur van de directie „Betwistingen en tenuitvoerlegging in belasting- en socialezekerheidszaken” van Sofia bij het centrale bestuur van het Nationaal Agentschap voor overheidsinkomsten, Bulgarije).

Voorwerp van de procedure

- 3 Het beroep is gericht tegen een navorderingsaanslag, voor zover daarin jegens een buitenlandse rechtspersoon belastingverplichtingen met betrekking tot dividenden en liquidatieopbrengsten worden vastgesteld.

Feiten van het geding

- 4 De in casu vastgestelde feiten zijn tussen partijen niet in geding en kunnen worden samengevat als volgt:
- 5 Verzoekster is een eenpersoonsvennootschap met beperkte aansprakelijkheid die actief is onder de handelsnaam GVC Services (Bulgaria) EOOD. Zij is opgericht overeenkomstig de Targovski zakon (handelswet) van de Republiek Bulgarije. Tot

1 februari 2016 was het kapitaal van deze Bulgaarse vennootschap volledig in handen van de vennootschap PGB Limited, Gibraltar, welke is opgericht naar het recht van Gibraltar. De Bulgaarse vennootschap verricht diensten op het gebied van informatietechnologie (IT-diensten), waaronder de ontwikkeling van softwareoplossingen voor omschreven taken en de daarmee verband houdende ontwikkeling van concepten, ontwerpen, tests, softwareondersteuning en andere diensten die bestaan in het programmeren en testen van een programmacode voor taken die zij ontvangt van de hoofden van de IT-afdeling in de centrale van de moedermaatschappij.

- 6 Van 13 juli 2011 tot en met 21 april 2016 heeft verzoekster dividenden aan de moedermaatschappij PGB Limited, Gibraltar, toegekend en uitbetaald zonder daarover in Bulgarije belastingen in te houden en te voldoen. Zij was immers van mening dat de vennootschap PGB Limited, Gibraltar, kon worden beschouwd als een buitenlandse rechtspersoon die fiscaal gevestigd is in een lidstaat van de Europese Unie.
- 7 Bij de litigieuze navorderingsaanslag werd vastgesteld dat over de aan de moedermaatschappij uitbetaalde dividenden en liquidatieopbrengsten bronbelasting voor in totaal 930.529,54 BGN verschuldigd was, waarvan 669 690,32 BGN als hoofdsom en 260 839,22 BGN als verdragingsrente.
- 8 Tegen de navorderingsaanslag werd administratief bezwaar gemaakt bij verweerder, die de aanslag bevestigde bij besluit nr. 264/19.02.2018. Daarop werd tegen het besluit zoals bevestigd door de in artikel 152, lid 2, DOPK bedoelde instantie, beroep in rechte ingesteld bij de Administrativen sad.

Standpunt van partijen

- 9 Verzoekster stelt dat het Unierecht ook van toepassing is op Gibraltar, een gebied dat de status heeft van een Europees [Or. 3] grondgebied waarvan de buitenlandse betrekkingen worden behartigd door het Verenigd Koninkrijk. Verzoekster beroept zich op artikel 355, lid 3, VWEU en stelt dat de uitkering van dividenden niet valt onder de uitzonderingen van de artikelen 28 tot en met 30 van de Akte betreffende de toetredingsvoorwaarden voor het Koninkrijk Denemarken, Ierland en het Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland en de aanpassing der Verdragen (PB 1972, L 73, blz. 14; hierna: „Toetredingsakte van 1972”). In dit verband is verzoekster van mening dat de moedermaatschappij voldoet aan de eisen van artikel 2 van richtlijn 2011/96; volgens haar moet de moedermaatschappij worden gelijkgesteld met een naar Brits recht opgerichte vennootschap en is deze in Gibraltar onderworpen aan de heffing van vennootschapsbelasting, welke volgens verzoekster moet worden gelijkgesteld met de *corporation tax* in het Verenigd Koninkrijk.
- 10 Verweerder stelt dat richtlijn 2011/96 een uitdrukkelijke en uitputtende lijst bevat van de vennootschappen (bijlage I, deel A) en de belastingen (bijlage I, deel B) waarvoor zij geldt. Volgens verweerder is de werkingssfeer van de richtlijn daarin

definitief vastgelegd en kan deze niet worden uitgebreid tot vennootschappen die zijn opgericht naar het recht van Gibraltar en die aldaar aan de belasting zijn onderworpen. Bepalingen inzake fiscale lasten mogen volgens verweerder immers niet ruim worden uitgelegd.

Toepasselijke bepalingen van nationaal recht

- 11 Zakon za korporativnoto podohodno oblagane (wet op de vennootschapsbelasting) (DV nr. 105 van 22 december 2006 [OMISSIS]):

„Artikel 194

(1) Er is bronbelasting verschuldigd over dividenden en liquidatieopbrengsten die door binnenlandse rechtspersonen worden uitgekeerd aan de hierna volgende personen:

1. buitenlandse rechtspersonen, behalve indien de dividenden door een buitenlandse rechtspersoon worden ontvangen via een binnenlandse vaste inrichting;

2. binnenlandse rechtspersonen die geen handelaren zijn, met inbegrip van gemeenten.

(2) De belasting van lid 1 is definitief en wordt ingehouden door de binnenlandse rechtspersonen die de dividenden of liquidatieopbrengsten uitkeren.

(3) Lid 1 is niet van toepassing indien de dividenden en liquidatieopbrengsten worden uitgekeerd aan de hierna volgende personen of instellingen:

1. een binnenlandse rechtspersoon die als vertegenwoordiger van de staat deelneemt in het kapitaal van een vennootschap;

2. een beleggingsfonds;

3. [OMISSIS] een buitenlandse rechtspersoon die fiscaal gevestigd is in een lidstaat van de Europese Unie of in een andere staat die partij is bij de Overeenkomst betreffende de Europese Economische Ruimte, behalve in het geval van verborgen winstuitkeringen.” [Or. 4]

Toepasselijke bepalingen van Unierecht

- 12 Richtlijn 2011/96/EU van de Raad van 30 november 2011 betreffende de gemeenschappelijke fiscale regeling voor moedermaatschappijen en dochterondernemingen uit verschillende lidstaten:

„Artikel 2

Voor de toepassing van deze richtlijn wordt verstaan onder:

- a) ‚vennootschap van een lidstaat’ iedere vennootschap:
- i) die een van de in bijlage I, deel A, genoemde rechtsvormen heeft;
 - ii) die volgens de fiscale wetgeving van een lidstaat wordt beschouwd in die staat haar fiscale woonplaats te hebben en die, volgens een met een derde staat gesloten verdrag op het gebied van dubbele belastingheffing, niet wordt beschouwd als fiscaal buiten de Unie te zijn gevestigd;
 - iii) die bovendien, zonder keuzemogelijkheid en zonder ervan te zijn vrijgesteld, onderworpen is aan een van de in bijlage I, deel B, genoemde belastingen of aan enige andere belasting die in de plaats zou treden van een van die belastingen;
- b) ‚vaste inrichting’ een in een lidstaat gelegen vaste bedrijfsvestiging door middel waarvan een onderneming van een andere lidstaat haar bedrijf geheel of gedeeltelijk uitoefent, voor zover de winsten van die bedrijfsvestiging in de lidstaat waar zij is gevestigd, worden belast krachtens de toepasselijke bilaterale belastingovereenkomst of, bij ontstentenis van een dergelijke overeenkomst, krachtens de nationale wetgeving.”

13 Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie:

„Artikel 355

[...]

(3) De bepalingen van de Verdragen zijn van toepassing op de Europese grondgebieden welke buitenlandse betrekkingen door een lidstaat worden behartigd.”

14 Toetredingsakte van 1972:

„Artikel 28

De besluiten van de instellingen van de gemeenschap die betrekking hebben op de producten van bijlage II van het EEG-verdrag en op de producten die bij invoer in de gemeenschap aan een bijzondere regeling zijn onderworpen als gevolg van de tenuitvoerlegging van het gemeenschappelijk landbouwbeleid, alsmede de besluiten inzake de harmonisatie van de wetgevingen van de lidstaten betreffende de omzetbelasting zijn **[Or. 5]** niet van toepassing op Gibraltar, tenzij de raad op voorstel van de Commissie met eenparigheid van stemmen anders besluit.”

Rechtspraak van de nationale rechterlijke instanties

- 15 De nationale rechterlijke instanties hebben nog geen uitspraak gedaan over de vraag of richtlijn 2011/96 van toepassing is op vennootschappen die zijn opgericht naar het recht van Gibraltar.

Rechtspraak van het Hof van Justitie van Europese Unie

- 16 Het Hof heeft reeds bij herhaling vastgesteld dat het Unierecht krachtens artikel 355, lid 3, VWEU van toepassing is op Gibraltar. Om een consistente toepassing van het Unierecht te waarborgen heeft het Hof verzoeken om een prejudiciële beslissing ontvankelijk verklaard betreffende de uitlegging van artikel 29 van de Toetredingsakte ter verduidelijking van de draagwijdte van de uitsluiting van Gibraltar uit het douanegebied van de Unie ([arrest van 23 januari 2018, Buhagiar e.a., C-267/16, EU:C:2018:26]) en betreffende de verstrekking van diensten door in Gibraltar gevestigde marktdeelnemers aan personen in andere lidstaten van de Unie ([arrest van 13 juni 2017, The Gibraltar Betting and Gaming Association, C-591/17, EU:C:2018:449]).

Volgens de verwijzende rechter kunnen in de rechtspraak van het Hof argumenten worden gevonden op grond waarvan vragen tot uitlegging van een bepaling van de Bulgaarse btw-wet aan het Hof kunnen worden voorgelegd.

Motivering van de verwijzingsbeslissing

Ontvankelijkheid van het verzoek:

- 17 Artikel 267 VWEU – Het Hof van Justitie van de Europese Unie is bevoegd, bij wijze van prejudiciële beslissing, een uitspraak te doen over de uitlegging van de Verdragen en over de geldigheid en de uitlegging van de handelingen van de instellingen, de organen of de instanties van de Unie.

Het Hof is bevoegd om een prejudiciële beslissing over de uitlegging van richtlijn 2011/96 te geven.

Concrete prejudiciële vragen

- 18 Richtlijn 2011/96 strekt ertoe dividenden en andere winstuitkeringen van dochterondernemingen aan hun moedermaatschappijen vrij te stellen van bronbelasting en dubbele belastingheffing van zulke inkomsten op het niveau van de moedermaatschappij te elimineren.
- 19 De betrekkingen tussen moedermaatschappijen en dochterondernemingen uit verschillende lidstaten moeten aldus worden geregeld dat de mededingingsregels op de binnenlandse markt niet worden geschonden en dat een hergroepering van vennootschappen uit verschillende lidstaten niet wordt belemmerd door nadelen ten opzichte van een hergroepering van vennootschappen van dezelfde lidstaat.

- 20 De winst die een dochteronderneming aan haar moedermaatschappij uitkeert, moet van inhouding van een bronbelasting worden vrijgesteld teneinde de belastingneutraliteit te verzekeren. **[Or. 6]**
- 21 Ter verwezenlijking van de doelstellingen van de richtlijn zijn er lijsten van binnen de werkingssfeer van de richtlijn vallende vennootschappen en belastingen opgesteld. Daarin worden de Europese grondgebieden en de aldaar verschuldigde belastingen niet vermeld.
- 22 In deze context moet worden verduidelijkt of Gibraltar van de werkingssfeer van de richtlijn moet worden uitgesloten dan wel of de door de moedermaatschappij in Gibraltar verschuldigde belasting rechtvaardigt dat de dochteronderneming wordt vrijgesteld van een in Bulgarije aan de bron geheven belasting.

Om die redenen heeft de Administrativen sad

beslist:

Aan het Hof van Justitie van de Europese Unie worden krachtens artikel 267, eerste alinea, onder b), van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie de volgende prejudiciële vragen gesteld:

- 1) Moet artikel 2, onder a), punt i), gelezen in samenhang met bijlage I, deel A, onder ab), van richtlijn 2011/96/EU aldus worden uitgelegd dat onder het begrip „de vennootschappen naar Brits recht” ook vennootschappen vallen die die naar het recht van Gibraltar zijn opgericht?
- 2) Moet artikel 2, onder a), punt iii), gelezen in samenhang met bijlage I, deel B, van richtlijn 2011/96/EU aldus worden uitgelegd dat onder het begrip „corporation tax in het Verenigd Koninkrijk” ook de in Gibraltar verschuldigde vennootschapsbelasting valt?